

Quaresma - Diumenge de Rams

[Is 50,4-7](#)

[Fl 2,6-11](#)

[Mt 26,14-27,66](#)

Penso que avui no és dia d'homilia ni sermó. Aquest llarg relat de la Passió és per ser contemplat. Assaborit. I no pas "explicat" ni comentat. Acaronat en silenci i no pas definit amb paraules. Avui fem una mirada reposada i acollidora d'aquest essencial misteri de la nostra fe. Certament, *Anunciem la vostra mort*. Perquè és una cosa molt gruixuda. És molt gros, això!! Tant de bo ens adonéssim i prenguéssim consciència del que suposa la Passió de Jesús. Hem llegit el relat sencer. La història. Cal que ens entri ben endins. I que compreguem que aquesta història és la nostra història. La de la nostra humanitat global. I la meua història personal. Aquesta història l'he viscut jo mateix. De diferents maneres i en diferents circumstàncies. Potser, algun cop, des de la indiferència i el pensar que això no va amb mí. Potser, algun cop fent d'acusador i instigador? Algun cop fent de deixeble poruc i espantat? No sé. Potser sí. Però del que estic segur és que estic cridat a fixar-me en el Jesús que s'entrega del tot fins al final. Per amor. Cridat a mirar-lo fixament. Perquè, tot contemplant-lo vagi jo mateix transformant-me en Jesús. Aquesta història és la meua història. Per això penso que val la pena, des del silenci, fixar-me en els detalls, les paraules, les actituds, la manera d'afrontar les coses, els sentiments... El tracte amb tanta gent tan diversa: poble, dirigents, falsos jutges, deixebles, la Mare... Fem silenci i que ressoni la Paraula.
